

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗι 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
285

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1097

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Πεκῖνον τὴν 15ην Νοεμβρίου 1979 ὑπογραφείσης Συμφωνίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, ἀφορώσης εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνολογικὴν συνεργασίαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς Πεκῖνον τὴν 15ην Νοεμβρίου 1979 ὑπογραφεῖσα Συμφωνία, μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνολογικὴν συνεργασίαν τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας γιὰ ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνολογικὴ συνεργασία.

Ἡ Κυβέρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας (ἐφεξῆς «τὰ συμβαλλόμενα μέρη»), μὲ τὸ σκοπὸ τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως φιλικῶν σχέσεων καὶ τῆς προωθήσεως τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν στὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τεχνολογίας, συμφώνησαν τ' ἀκόλουθα:

Ἄρθρο 1.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη συμφωνοῦν, ἀνάλογα μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἐνδιαφέροντα καὶ δυνατότητές τους, νὰ ἐνθαρρύνουν καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνολογικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μὲ βάση τὴν ἰσότητα καὶ τὸ ἀμοιβαῖο ὄφελος.

Ἄρθρο 2.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θ' ἀναλάβουν, μὲ βάση τὴν ἀρχὴ τῆς ἀμοιβαιότητας, μιὰ τέτοια συνεργασία μὲ τοὺς ἑξῆς τρόπους:

1. Ἀνταλλαγὴ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν πληροφοριῶν καὶ δεδομένων·
2. Ἀνταλλαγὴ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἐπιστημόνων, τεχνικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν γιὰ ἐπισκέψεις, μελέτες καὶ ἀνώτατες σπουδές·
3. Κοινὰ ἐρευνητικὰ προγράμματα ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος·
4. Ὀργάνωση διμερῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συμποσίων καὶ διαλέξεων·
5. Ἄλλους τρόπους ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνολογικῆς συνεργασίας ποὺ θὰ συμφωνηθοῦν ἀμοιβαῖα.

Ἄρθρο 3.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἐπεξεργασθοῦν τὰ προγράμματα ἀνταλλαγῶν γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῆς παρούσας Συμφωνίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀμοιβαιότητας.

Ἄρθρο 4.

1. Τὰ συμβαλλόμενα μέρη συμφωνοῦν ὅτι γιὰ τὶς ἀμοιβαῖες ἀνταλλαγές, ἡ ἀποστέλλουσα χώρα θὰ καλύπτει τὰ ἔξοδα τοῦ διεθνοῦς μέρους τοῦ ταξιδιοῦ γιὰ τὸ προσωπικό της καὶ ἡ φιλοξενοῦσα χώρα θ' ἀναλαμβάνει τὰ ἔξοδα διατροφῆς, διαμονῆς, μετακινήσεων καὶ ἰατρικῆς περιθάλψεως στὸ ἔδαφός της.

2. Οἱ λεπτομέρειες ποὺ ἀφοροῦν τὸν οἰκονομικὸ διακανονισμὸ θὰ συμφωνοῦνται κατὰ τὴν διαμόρφωση τῶν προγραμμάτων ἀνταλλαγῶν.

Ἄρθρο 5.

Ἁρμόδιες ἀρχὲς γιὰ τὸν συντονισμὸ τῆς ὑλοποιήσεως τῆς παρούσας Συμφωνίας θὰ εἶναι ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ — Ὑπηρεσία Ἐπιστημονικῆς Ἐρεύνης καὶ Τεχνολογίας καὶ ἀπὸ Κινεζικῆς πλευρᾶς ἡ Κρατι-

κὴ Ἐπιστημονικὴ καὶ Τεχνολογικὴ Ἐπιτροπὴ — Γραφεῖο Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων.

Ἄρθρο 6.

1. Τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀνάλογα μὲ τὶς ἀντίστοιχες διοικητικές τους δομὲς θὰ καθορίζουν τὶς κατάλληλες ἐκτελεστικὲς ὑπηρεσίες ποὺ θὰ προετοιμάζουν καὶ θὰ ὑλοποιοῦν τὰ προγράμματα ἀνταλλαγῶν.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θ' ἀναθέσει σὲ ἕνα ὑπεύθυνο γραφεῖο τῆς Πρεσβείας του τὴν διατήρηση τῶν ἐπαφῶν μὲ τὸ ἄλλο μέρος γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ ὑλοποίηση τῆς παρούσας Συμφωνίας.

3. Μιὰ συνδιάσκεψη ἐργασίας θὰ συνέρχεται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, ἐναλλὰξ στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Πεκῖνο, ὁπότε θὰ γίνεται ἀνασκόπηση καὶ συζήτηση τῆς προόδου τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνολογικῆς συνεργασίας καὶ θὰ συμφωνοῦνται τὰ εἰδικὰ κοινὰ προγράμματα.

Ἄρθρο 7.

Ὅλες οἱ σχετικὲς λεπτομέρειες ποὺ ἀφοροῦν τὶς ἀνταλλαγὲς ἐπιστημόνων καὶ εἰδικῶν, τὶς προτάσεις γιὰ κοινὰ ἐρευνητικὰ προγράμματα καὶ τοὺς ἄλλους τρόπους συνεργασίας ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 2, θὰ καθορίζονται κατὰ τὶς συνδιασκέψεις ἐργασίας ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 6 παρ. 3.

Ἄρθρο 8.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ γνωστοποιήσουν τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, μὲ ἀνταλλαγὴ διακοινώσεων, τὴν κήρωση τῆς Συμφωνίας. Ἡ Συμφωνία θὰ ἰσχύει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ ἡ τελευταία τέτοια διακοίνωση καὶ θὰ παραμείνει σὲ ἰσχὺ γιὰ περίοδο τριῶν ἐτῶν. Ἐφ' ὅσον κανένα ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα μέρη δὲν ἐπιδώσει γραπτὴ καταγγελία τῆς Συμφωνίας στὸ ἄλλο μέρος ἔξη μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκπνοὴ τῆς περιόδου τῶν τριῶν ἐτῶν, ἡ Συμφωνία θ' ἀνανεοῦται αὐτομάτως γιὰ ἄλλα τρία ἔτη καὶ θὰ ἀνανεοῦται ἐφεξῆς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

Ὑπογράφηκε στὸ Πεκῖνο στὶς δεκαπέντε Νοεμβρίου 1979 στὴν Ἑλληνική, τὴν Κινεζικὴ καὶ τὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα, ὅπου καὶ τὰ τρία κείμενα ἔχουν ὅλα τὴν ἴδια ἰσχύ.

Γιὰ τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Γιὰ τὴν Κυβέρνηση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας
(ὑπογραφή)	(ὑπογραφή)

AGREEMENT BETWEEN

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the People's Republic of China on Scientific and Technological Cooperation.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the People's Republic of China (hereinafter refferred to as the Contracting Parties), for the purpose of further developing friendly relations and promoting cooperation in the field of science and technology between the two countries, have agreed as follows :

Article 1

The Contracting Parties agree, in accordance with their respective interest and capabilities, to encourage and develop scientific and technological cooperation between the two countries on the basis of equality and mutual benefit.

Article 2

The Contracting Parties shall, on a reciprocal basis, undertake such cooperation in the following forms :

1. Exchange of scientific and technological information and data;
2. Exchange of science and technology delegations, scientists, technicians and visiting scholars for visits, study tours and advanced studies;
3. Joint research on projects of common interest;
4. Organization of bilateral scientific and technical symposia and lectures;
5. Other forms of scientific and technological cooperation as may be mutually agreed.

Article 3

The Contracting Parties shall work out the exchange programmes to implement this Agreement according to the principle of reciprocity.

Article 4

1. The Contracting Parties agree that, for the mutual exchanges, the sending party shall cover the international travel expenses of its personnel and the receiving party shall bear their expenses for board, lodging, transportation and medical care within its territory.

2. Details related to financial arrangements shall be agreed upon when the exchange programmes are being formulated.

Article 5

The authorities responsible for coordinating the implementation of this Agreement will be the Ministry of Coordination - the Scientific Research and Technology Agency on the Greek side and the State Scientific and Technological Commission - the Bureau jor Foreign Affairs on the Chinese side.

Article 6

1. The Contracting Parties shall, in accordance with their respective organizational structures, designate the relevant administrative departments to work out and implement the exchange programmes.

2. Each Contracting Party shall entrust a competent office in its embassy with the maintenance of contracts with the other Party for the effective implementation of the present Agreement.

3. A working conference will be held once a year alternatively in Athens and Beijing to review and discuss the progress of the scientific and technological cooperation and agree on specific cooperative programmes.

Article 7

All relevant details concerning the exchanges of scientists and experts, the proposals for joint research projects and other forms of cooperation mentioned in Article 2, shall be defined at the working conferences mentioned in Article 6 paragraph 3.

Article 8

The Contracting Parties shall notify each other through exchange of notes that the respective ratification procedures have been completed. The Agreement shall come into force on the date of issuance of the note by the last Party and shall remain in force for a period of three years. If neither of the Contracting Parties gives written notice to the other six months prior to the expiration of this period of its request to terminate the present Agreement, the Agreement shall be automatically extended for another period of three years and shall thereafter be renewable in the same manner.

Done in duplicate in Beijing on the fifteenth day of November 1979 in the Greek, Chinese and English languages, allthree texts being equally authentic.

For the Government of the Hellenic Republic :

For the Government of the People's Republic of China :

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμφωνίας καταρτιζόμενα ὑπὸ τῆς συνδιασκέψεως ἐργασίας τοῦ ἄρθρου 6/3 αὐτῆς Πρωτόκολλα - Πρακτικὰ ἐγκρίνονται διὰ κοινῆς Πράξεως τῶν ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1098

(2)

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Βαγδάτην τὴν 20ὴν Νοεμβρίου 1979 ὑπογραφείσης Συμφωνίας Μορφωτικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράκ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς Βαγδάτην τὴν 20ὴν Νοεμβρίου 1979 ὑπογραφεῖσα Συμφωνία Μορφωτικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράκ, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Συμφωνία Μορφωτικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράκ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ ἡ Δημοκρατία τοῦ Ἰρὰκ ἐπιθυμώντας εἰλικρινὰ νὰ ἀναπτύξουν τὶς σχέσεις φιλίας καὶ κατανοήσεως μεταξὺ τῶν δύο λαῶν τους καὶ νὰ θέσουν ἰσχυρὲς βάσεις γιὰ ἀμοιβαῖες μορφωτικές, ἐπιστημονικὲς καὶ τεχνικὲς σχέσεις καὶ ἐμπνεόμενες ἀπὸ τὶς ἀρχαῖες δόξες τους στὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν ἱστορία συμφώνησαν στὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρο 1.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἐνθαρρύνουν ἀνταλλαγὲς καθηγητῶν, ἐρευνητῶν, ἐπιστημόνων, δασκάλων καὶ ἄλλων ἐμπειρογνωμόνων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται στὸν ἐκπαιδευτικό, ἐπιστημονικό, πολιτιστικό, τεχνικό, τεχνολογικὸ τομέα, στὰ μέσα ἐνημερώσεως καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς, νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ δίδουν διαλέξεις στὰ Πανεπιστήμια, Κολλέγια, Σχολεῖα καὶ Ἱδρύματα τῶν δύο χωρῶν καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ τοὺς διευκολύνουν στὶς ἔρευνές τους.

Ἄρθρο 2.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θὰ χορηγεῖ σὲ πολῖτες τοῦ ἄλλου συμβαλλομένου μέρους ὑποτροφίες καὶ θὰ ἐξασφαλίσει θέσεις γιὰ σπουδὲς καὶ θὰ διευκολύνει τὶς σπουδὲς καὶ τὴν εἰδίκευση στὰ Πανεπιστήμια, Κολλέγια, Τεχνικὲς καὶ Ἐπαγγελματικὲς Σχολές τους καὶ σὲ ἄλλα ἱδρύματα.

Ἄρθρο 3.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη θὰ διευκολύνουν ἀνταλλαγὲς σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ἐκπαιδεύσεως καθὼς καὶ σὲ διάφορους ἐπιστημονικοὺς καὶ τεχνολογικοὺς τομεῖς.

Ἄρθρο 4.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θὰ ἐνθαρρύνει τὴ συνεργασία τῶν ἱδρυμάτων ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, σχολῶν ἀνωτέρας τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ κρατικῶν ἐπιστημονικῶν ἱδρυμάτων.

Ἄρθρο 5.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θὰ χορηγήσει σὲ σπουδαστὲς τοῦ ἄλλου συμβαλλομένου μέρους τὶς ἀναγκαῖες διευκολύνσεις γιὰ τὴν εἴσοδό τους στὰ Πανεπιστήμια καὶ στὰ ἐπιστημονικά, ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ ἱδρύματά του.

Ἄρθρο 6.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θὰ προσκαλεῖ, ὅταν αὐτὸ εἶναι δυνατό, ἀντιπροσώπους τοῦ ἄλλου μέρους νὰ μετέχουν σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ ἄλλες συναντήσεις ποὺ θὰ ὀργανώνονται ἀπὸ αὐτό.

Ἄρθρο 7.

Τὰ δύο μέρη θὰ ἀναπτύξουν γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἀμοιβαίας γνωριμίας τὴν συνεργασία τους στοὺς διάφορους τομεῖς τοῦ πολιτισμοῦ, ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος καὶ ἰδιαίτερα θὰ ἐνθαρρύνουν:

α) Τὴν συμμετοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τους σὲ διεθνῆ συνέδρια, διαγωνισμοὺς καὶ συναντήσεις ποὺ θ' ἀσχολοῦνται μὲ πολιτιστικὰ προβλήματα καὶ θὰ ὀργανώνονται ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

β) Τὴν συνεργασία καὶ τὶς ἀνταλλαγὲς μεταξὺ ὀργανώσεων συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν τῶν δύο χωρῶν.

γ) Τὴν διεξαγωγὴ ἐρεύνης, ἐπιτρέποντας τὴν εἴσοδο, σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς κάθε χώρας, σὲ δημόσιες καὶ πανεπιστημιακὲς βιβλιοθῆκες.

δ) Ἀνταλλαγὲς ἐκθέσεων τέχνης.

ε) Ἀνταλλαγὲς ἐμπειριῶν καὶ ἀνταλλαγὲς ἐπισκέψεων εἰδικῶν σὲ συλλογὲς μουσείων καὶ στὴν συντήρηση ἀρχιτεκτονικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρο 8.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θὰ ἐγκαταστήσει ἕνα μορφωτικὸ κέντρο στὴ Χώρα τοῦ ἄλλου συμβαλλομένου μέρους σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ποὺ ἰσχύουν σὲ αὐτὴ τὴ Χώρα.

Ἄρθρο 9.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη θὰ καταβάλουν προσπάθεια νὰ ἀναπτύξουν πολιτιστικὲς καὶ πνευματικὲς ἀνταλλαγὲς μὲ τὴ διοργάνωση μουσικῶν, θεατρικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ἐπιστημονικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐκθέσεων, τὴν ὀργάνωση

ἐπισκέψεων ἀντιπροσωπειῶν, ὁμιλητῶν, ὑποτρόφων καὶ φοιτητῶν καὶ μὲ τὴν προαγωγὴ τῶν στενῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ φιλολογικῶν συλλόγων καὶ ἄλλων ὀργανώσεων τῶν δύο χωρῶν.

Ἄρθρο 10.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἐνθαρρύνουν τὴν συνεργασία μεταξὺ τῶν ἀντιστοίχων ραδιοτηλεοπτικῶν ὀργανισμῶν τους.

Οἱ ὅροι αὐτῆς τῆς συνεργασίας θὰ προσδιορίζονται μὲ ἀπ' εὐθείας ἐπαφὲς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἱδρυμάτων.

Ἄρθρο 11.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἐνθαρρύνουν τὴν ὀργάνωση ἀθλητικῶν ἀγώνων καὶ συναντήσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ἄρθρο 12.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἀναλάβουν νὰ προωθήσουν τὴν εὐρύτατη συνεργασία μεταξὺ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, πολιτιστικῶν, ἀθλητικῶν, τουριστικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἐκείνων τῶν μέσων ἐνημερώσεως τῶν δύο χωρῶν των μὲ ἀπ' εὐθείας διμερεῖς σχέσεις μεταξύ τους.

Ἄρθρο 13.

1. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς συμφωνίας θὰ συσταθεῖ μία μικτὴ ἑλληνοϊρακινὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ συνέρχεται σὲ ὁλομέλεια κάθε δύο χρόνια, μιὰ φορὰ στὴν Ἀθήνα καὶ μιὰ στὴ Βαγδάτη, γιὰ νὰ ἐπεξεργάζεται τὶς λεπτομέρειες τῶν προγραμμάτων συνεργασίας καθὼς καὶ τοὺς οἰκονομικοὺς τους ὅρους.

2. Ἡ ἐκτέλεση τῶν ὅρων τῶν προγραμμάτων ποὺ ἐπεξεργάσθηκε ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνει χώρα μέσω τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τῶν δύο μερῶν.

3. Ὅλες οἱ ἀνταλλαγὲς ποὺ προβλέπονται σὲ αὐτὴ τὴ συμφωνία καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖνες τῶν καλλιτεχνῶν καὶ καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων θὰ γίνονται μὲ βάση τὴν ἀμοιβαιότητα.

Ἄρθρο 14.

Αὐτὴ ἡ συμφωνία θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν ἡμέρα ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρο 15.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ θὰ παραμείνει σὲ ἰσχὺ ἀορίστως.

Μπορεῖ νὰ καταγγελθῆ ἀπὸ τὸ κάθε μέρος, μὲ γραπτὴ καταγγελία ποὺ θὰ ἀπευθυνθῆ στὸ ἄλλο μέρος. Σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωση ἡ συμφωνία αὐτὴ θὰ παραμείνει σὲ ἰσχὺ μέχρι τὴ λήξη τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς καταγγελίας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Σὲ πίστωση τῶν ἀνωτέρω, οἱ ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῶν δύο μερῶν ὑπέγραψαν αὐτὴ τὴ συμφωνία καὶ ἔθεσαν τὶς σφραγίδες τους.

Ἔγινε στὴ Βαγδάτη τὴν 20ὴ ἡμέρα τοῦ Νοεμβρίου 1979, σὲ δύο αὐθεντικὰ κείμενα στὴν ἀγγλικὴ γλώσσα.

Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰρὰκ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ	JASSIN MOHAMET KHALAF

Agreement on Cultural and Scientific Cooperation between the Hellenic Republic and the Republic of Iraq.

The Hellenic Republic and the Republic of Iraq being sincerely desirous of increasing the development of the relations of friendship and understanding between their respective peoples, and of establishing strong foundations for mutual cultural, scientific and techical relations, and being inspired by their ancient glories in civilization and history, have agreed on the following :

Article 1

The two contracting parties shall encourage exchanging professors, researchers, scientists, teachers and other experts working in the educational, scientific, cultural, technical, mass media, technological, and other fields to work and deliver lectures in the universities, colleges, schools and institutions of the two countries as well as to assist them in their researches.

Article 2

Each contracting party shall grant to the citizens of the other contracting party scholarships and studying seats and shall facilitate their studying and training in its universities, colleges, technical and vocational schools and other institutions.

Article 3

The two contracting parties shall facilitate the exchange in all levels of education as well as various scientific and technological fields.

Article 4

Each contracting party shall encourage the cooperation of institutions of higher education, schools of higher technical and vocational education and state scientific institutions.

Article 5

Each of the contracting parties shall grant the students of the other contracting party the necessary facilities to admit them to its universities and scientific, educational and vocational institutes.

Article 6

Each of the contracting parties shall invite, when possible, represenratives of the other party to attend scientific congresses, conferences and other meetings held by the other.

Article 7

The two contracting parties shall develop, for the purpose of getting to know better each other, their cooperation in various fields of culture of mutual interest and in particular shall encourage :

a) Participation of their representatives in international conferences, competitions and meetings, dealing with the problems of culture, held by the other party.

b) Cooperation and exchanges berween associations of writers and artists of the two countries.

c) The contact of research by giving access under the regulations of each country, to public and university libraries.

d) Exchanges of art exhibitions.

e) Exhanges of experiences and exchange visits of specialists concerned with museum collections and conservations of architectural and cultural property.

Article 8

Each contracting party shall establish a cultural centre in the country of the other contracting party in accordance with the laws and regulations in force in that country.

Article 9

The two contracting parties shall endeavor to develop cultural and intellectual exchange by means of holding musical and theatrical events and art, science and cultural exhibitions and organizing visits of delegations, lecturers, scholars and students, and promoting close relations between scientific, artistic and literary associations and other organizations in the two countries.

Article 10

The two parties will encourage cooperation between their respective radio and television organizations.

The terms of such cooperation will be determined through direct contacts between the institutions concerned.

Article 11

The two contracting parties shall encourage holding sports matches and tournaments between the two countries.

Article 12

The two contracting parties shall undertake to provide the widest cooperation between the educational, cultural, sports, touristic and mass media institutions in their two countries by means of establishing bilateral relations between them.

Article 13

a) For the purpose of the application of this agreement a joint Greek-Iraqi committee shall be set up which will meet in plenary sessions once every two years, alternatively in Athens and in Baghdad to elaborate the details of the programmes of cooperation as well as their financial terms.

b) The implementation of the provisions of the programme elaborated by the joint committee shall take place through the diplomatic channels of the two parties.

c) All exchanges foreseen in this agreement and in particular those of artists and artistic groups will be on a reciprocal basis.

Article 14

This agreement shall become effective on the day of the exchange of the instruments of ratification.

Article 15

This agreement shall remain in force indefinitely· It may be denounced by either party, by means of a notice of denunciation addressed to the other party. In that case, this agreement shall remain in force until the expiry of three months from the date of the receipt of the notice of its denunciation by either party.

In witness whereof, the authorized representatives of the two parties have signed this agreement and provided it with appropriate seals.

Done in Baghdad, on the twentieth day of November 1979, in two original copies in english language.

On Behalf of the Government of the Hellenic Republic	On Behalf of the Government of the Republic of Iraq

"Αρθρον δεύτερον.

Τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμφωνίας καταρτιζόμενα ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 13 αὐτῆς Πρωτόκολλα—Πρακτικὰ ἐγκρίνονται διὰ κοινῆς πράξεως τῶν ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργῶν.

"Αρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**
ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ	**ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

---

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1099

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Βηρυττὸν τὴν 5ην Ἀπριλίου 1975 ὑπογραφείσης Συμβάσεως, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λιβανικῆς Δημοκρατίας «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ περὶ ἐκδόσεως».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

"Αρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς Βηρυττὸν τὴν 5ην Ἀπριλίου 1975 ὑπογραφεῖσα Σύμβασις, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λιβανικῆς Δημοκρατίας «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ «περὶ ἐκδόσεως» τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

CONVENTION

entre la République Hellénique et la République Libanaise relative à l' aide mutuelle judiciaire en matière civile, Commerciale et pénale, à l' exécution des jugements et sentences arbitrales et, à l' extradition.

Le Président de la République Hellénique
et,
Le Président de la République Libanaise,

Désireux de maintenir et de resserrer les liens qui unissent les deux Pays, et notamment de régler les rapports entre les deux Pays dans le domaine de la coopération judiciaire, sont convenus de conclure une Convention ont et désigné à cet effet comme leurs Plénipotentiaires :

Le Président de la République Hellénique :
S.E. le Ministre des Affaires Entrangères,
Monsieur DIMITRI BITSIOS

Le Président de la République Libanaise :
S.E. le Ministre des Affaires Entrangères,
Monsieur PHILIPPE TAKLA

Les Plénipotentiaires après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions qui suivent :

TITRE I

DISPOSITIONS PRELIMINAIRES LIBRE ACCES AUX TRIBUNAUX

Article 1

Les nationaux de chacune des Hautes Parties Contractantes jouiront, sur le territoire de l' autre Partie, du même traitement que les nationaux en matière judiciaire. Dans ce but, ils auront libre et facile accès auprès des Tribunaux et ils pourront ester en justice aux mêmes conditions et dans les mêmes formes que les nationaux.

Article 2

Il ne pourra être imposé aux nationaux de chacune des Hautes Parties Contractantes ni caution, ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ni à raison de leur seule qualité d'étranger, ni à raison du seul défaut de domicile ou de résidence dans le pays.

L'alinéa précédent s'applique aux personnes morales constituées ou à celles dont l'activité est autorisée suivant les lois ou les coutumes de chacune des Hautes Parties Contractantes.

TITRE II

DE L' AIDE MUTUELLE JUDICIAIRE EN MATIERE CIVILE ET COMMERCIALE

DE LA RECONNAISSANCE ET EXECUTION DES JUGEMENTS ET DES SENTENCES ARBITRALES

CHAPITRE I

De la réconnaissance des Jugements

Article 3

En matière civile et commerciale, à l'exclusion de la matière de faillite et de concordat préventif, les jugements rendus par les juridictions siégeant en Grèce ou au Liban, ont l'autorité de la chose jugée sur le territoire de l'autre pays si elles remplissent les conditions suivantes :

a) La décision émane d' une juridiction compétente au sens de l'Article 4 de la Présente Convention, sauf renonciation certaine à cette juridiction par les inéressés dans la mesure où une telle renonciation est admise ;

b) La partie succombante a comparu ou a été régulièrement citée. Toutefois, dans le cas où la partie succombante ne se trouve pas sur le territoire de l' Etat où le décision est rendue, le délai de comparution ne saurait être inférieur à 90 jours ;

c) La décision est passée en force de chose jugée conformément à la loi du pays où elle a été rendue ;

d) La décision ne contient rien de cont aire à l' ordre public du pays où son exécution est demandée ; elle ne doit pas non plus être contraire à une décision judiciaire rendue dans ce pays et possédant à son égard l' autorité de la chose jugée ;

e) Aucune juridiction de l' Etat requis n' a été saisie d' une instance entre les mêmes parties et sur le même objet antérieurement à l' introduction de la demande devant la juridiction qui a rendu la décision dont l' exécution est demandée.

Article 4

La compétence de l' autorité judiciare de l' Etat dans lequel la décision a été rendue est fondée au sens de l' Article précédent dans les cas suivants :

1) Lorsque s' agissant d' une action personelle ou mobiliere, le défendeur ou l' un des défendeurs, en cas de pluralité, était domicilié ou résidait dans cet Etat lors de la notification de l' acte introductif d' instance.

2) Lorsque le défendeur, ayant un établissement commercial ou industriel ou une succursale dans l' Etat où la decision a été rendue, y avait été cité pour un procès relatif à l' activité de l' établissement ou de la succursale.

3) Lorsqu'il s' agit d' une demande reconventionnelle connexe à la demande principale ou aux exceptions opposées à celle - ci.

4) Lorsqu' il s' agit d' un litige concernant l' etat, la capacité ou lsə rapports de fāmlle entre nationaux de l'État où la décision a été rendue.

5) Lorsque' il s'agit d'une contestation concernant soit la succession d'un national de l'Etat où la décision a été rendue, soit une succession ouverte dans ledit Etat.

6) Lorsqu'il s'agit d'une contestation portant sur des biens mobiliers ou immobiliers situés dans l'Etat où la decision a été rendue.

7) Lorsqu'il s'agit d'une demande concernant des obligations nées ou à exécuter dans le territoire de l' Etat où la décision à été rendue.

8) Dans tout autre cas dans lequel la compétence est prévue par une autre convention en vigueur entre les deux Etats contractantes ou est fondée suivant les règles de la compétence judiciaire internationale admise par la législation de l'Etat où la décision est invoquée.

Les dispositions du présent Article ne s'appliquent pas aux décisions concernant les contestations pour lesquelles le droit de l'Etat requis reconnait comme exclusivement compétentes ses propres juridictions ou celles d'un Etat tiers.

CHAPITRE II

de l'exécution des jugements.

Article 5

Les décisions visées à l'Article précédent ne peuvent donner lieu à aucune exécution forcée par les au-

torités de l' autre pays ni faire l' objet de la part de ces autorités d' aucune formalité publique telle que l' inscription, le transcription ou la rectification sur les registres publics qu' après y avoir été déclarées exécutoires.

Les décisions des autorités judiciaires de l'un des deux Etats déclarées exécutoires dans le territoire de l' autre Etat donneront lieu soit à hypothèque judiciaire soit à privilège spécial conformément à la loi nationale de cet Etat.

Article 6

L' exequatur est accordé par l' autorité compétente d' après la loi du pays où il est requis à la demande de toute partie intéresée. La procédure de la demande en exequatur est régie par la loi du pays dans lequel l' exécution est demandée.

Article 7

La juridiction compétente se borne à vérifier si la décision dont l' exéquatur est demandé remplit les conditions prévues aux Articles précédents pour jouir de l' autorité de la chose jugée.

Elle procède d' office à cet examen et doit en constater le résultat dans la decision.

En accordanut l' exequatur, la juridiction compétente ordonne, s' il y a lieu, les mesures nécessaires pour que la décision éntrangère reçoive la même publicité que si elle avait été rendue dans le pays où elle est déclaré exécutoire. L' exequatur peut être accordé partiellement pour l' un ou l' autre, seulement, des chefs de la décision éntrangère.

Article 8.

La décision d' exequatur a effet entre toutes les parties à l' instance en exequatur et sur toute l' étendue du territoire de l' Etat requis.

Elle permet à la décision rendue exécutoire de produire, à partir de la date de l' obtention de l' exequatur en ce qui concerne les mesures d'exécution, les mêmes effets que si elle avait été rendue par le tribunal ayant accordé l'exequatur.

Article 9

La Partie qui invoque l'autorité d'une décision judiciaire ou qui en demande l'éxécution doit produire :

a) une expédition de la décision réunissant les conditions nécessaires à son authentitité et établissant son caractère exécutoire ;

b) l'original ou la copie authentifiée de l'exploit de signification de la signification ;

c) un document certifiant que la décision est passée en force de chose jugée ;

d) une copie authentique de la citation régulièrement notifiée à la partie qui a fait défaut à l'instance ;

e) une traduction dans la langue de la présente Convention de tous les actes sus-mentionnés, certifiées conforme suivant les règles établies par la loi de l'Etat requérant.

CHAPITRE III

DE LA RECONNAISSANCE & EXECUTION DES SENTENCES ARBITRALES ET DES TRANSACTIONS JUDICIAIRES

Article 10

Les sentences arbitrales rendues valablement dans l'un des deux pays sont reconnues dans l'autre pays et peuvent y être déclarées exécutoires si elles satisfont aux conditions de l'Article 3, autant que ces conditions sont applicables. L' exécution est accordée dans les formes prévues aux Articles précédents.

Article 11

Les transactions devant les autorités judiciaires compétentes au sens de la présente Convention, émanant de l'un des deux Etats Contractants sont déclaréeexécutoires dans l'autre, après vérification que la trans saction a force exécutoire dans l'Etat dont elle émane et qu'elle ne contient pas de dispositions contraires à l'ordre public.

CHAPITRE IV

DE L'ASSISTANCE JUDICIAIRE

Article 12

Les nationaux de chacune des Hautes Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre, du bénéfice de l'assistance judiciaire comme les nationaux eux-mêmes, pourvu qu'ils se conforment à la loi du pays dans lequel l'assistance sera demandée.

Article 13

Le certificat attestant l'insuffisance des ressources sera livré au requérant par les autorités de sa résidence habituelle s'il réside sur le territoire de l'un des deux pays. Ce certificat sera délivré par l'autorité diplomatique ou consulaire de son pays territorialement compétente, si l'intéressé réside dans un pays tiers.

Lorsque l'intéressé réside dans le pays où la demande sera formée, des renseignements pourront être pris, à titre complémentaire, auprès des autorités du pays dont il est national.

TITRE III

DE L'AIDE MUTUELLE JUDICIAIRE EN MATIERE PENALE

CHAPITRE I

DE L'EXTRADITION

Article 14

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, selon les règles et sous les conditions déterminées par les Articles suivants et par les règles de procédure de leur droit interne, les individus qui, se trouvant sur le territoire de l'un des deux Etats, sont poursuivis ou condamnés par les Autorités Judiciaires de l'autre Etat.

Article 15

Les Hautes Parties Contractantes n'extraderont pas leur nationaux respectifs. La qualité de national s'appréciera au moment où l'extradition est demandée.

Toutefois, la partie requise s'engage, dans la mesure où elle a compétence pour les juger, à faire poursuivre ses propres nationaux qui auront soumis, sur le territoire de l'autre Etat, des infractions punies comme crime ou délit dans les deux Etats, lorsque l'autre partie lui adressera par voie diplomatique une demande de poursuite accompagnée des dossiers, documents, objets et informations en sa possession. La partie requérante sera tenue informée de la suite qui aura été donnée à sa demande.

Article 16

Seront sujets à extradition :

1) les individus qui sont poursuivis pour des crimes ou délits punis par les lois des Parties Contractantes d'une peine privative de la liberté d'au moins une année.

2) les individus qui, pour des crimes ou délits punis par la loi de l'Etat requis, sont condamnés contra-

dictoirement ou par défaut par les tribunaux de l'Etat requérant à une peine privative de la liberté d'au moins six mois.

Article 17

L'extradition ne sera pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée est considérée par la Partie requise comme une infraction politique ou comme une infraction connexe à une telle infraction.

Pour l'application de la présente convention, l'attentat à la vie du Chef d'Etat de l'une des deux Pays ou d'un membre de sa famille ne sera pas considéré comme infraction politique.

Si le fait à raison duquel l'extradition est demandée, est puni de la peine capitale par la Loi de la Partie requérante et que dans ce cas, cette peine n'est pas prévue par la législation de la Partie requise, l'extradition pourra n'être accordée qu'à la condition que la Partie requérante donne des assurances jugées suffisantes par la Partie requise, que la peine capitale ne sera pas exécutée.

Article 18

L'extradition pourra ne pas être accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée consiste uniquement dans la violation d'obligations militaires.

Article 19

En matière de taxe et d'impôts, de douane, de change, l'extradition sera accordée seulement dans la mesure où il en aura été décidé par simple échange de lettres pour chaque infraction ou catégorie d'infractions spécialement désignées.

Article 20

L'extradition sera refusée :

a) si les infractions à raison desquelles elle est demandée ont été commises dans l' Etat requis ;

b) si les infractions ont été jugées définitivement dans l'Etat requis ;

c) si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après la législation de l'Etat requérant ou de l'Etat requis lors de la réception de la demande par l'Etat requis ;

d) si les infractions ayant été commises hors du territoire de l'Etat requérant par un étranger à cet Etat, la législation du pays requis n'autorise pas la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire par un étranger.

L'extradition pourra être refusée si les infractions font l'objet de poursuite dans l'Etat requis ou ont été jugées dans un Etat tiers.

Article 21

La demande d'extradition sera adressée par la voie diplomatique. Elle sera accompagnée de l'original ou de l'expédition authentique, soit d'une décision de condamnation exécutoire, soit d' un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force et décerné dans les formes prescrites par la loi de l'Etat requérant. Les circonstances des faits pour lesquels l'extradition est demandée, le temps e le lieu où ils ont été commis, la qualification légale et les références aux dispositions légales qui leur sont applicables, seront indiqués le plus exactement possible. Il sera joint également une copie des dispositions légales applicables ainsi, que, dans toute la mesure du possible, le signalement de l'individu réclamé et toute indication de nature à déterminer son identité.

Lorsqu'il s'agit d'un prévenu, il sera en outre joint l'original ou la copie authentique des dépositions des témoins et des déclarations des experts, reçues ou non sous serment, par un magistrat ou un officier de police judiciaire.

Dans ce cas, l'extradition aura lieu seulement si, suivant les autorités de l'Etat requis, il existe des preuves suffisantes qui auraient justifié le renvoi de l'individu en justice si le délit avait été commis dans le territoire de l'Etat requis.

La demande d'extradition, ainsi que tous actes et pièces y relatifs seront accompagnés d'une traduction dans la langue de la présente Convention.

Article 22

En cas d'urgence, sur la demande des autorités compétentes de l'Etat requérant, il sera procédé à l'arrestation provisoire, en attendant l'arrivée de la demande d'extradition et des documents mentionnés au second alinéa de l'Article 21.

La demande d'arrestation provisoire sera transmise aux autorités compétentes de l'Etat requis soit directement par la voie postale ou télégraphique, soit par l'intermédiaire de l'Organisation Internationale de Police Criminelle (INTERPOL), soit par tout autre moyen à condition qu'il en reste une trace écrite ; elle sera en même temps confirmée par la voie diplomatique ; elle devra mentionner l'existence d'une des pièces prévues au second alinéa de l'Article 21 et fera part de l'intention d'envoyer une demande d'extradition ; elle mentionnera l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée, le temps et le lieu où elle a été commise ainsi que le signalement aussi précis que possible de l'individu réclamé.

L'autorité requérante sera informée sans délai, de la suite donnée à sa demande.

Article 23

Il pourra être mis fin à l'arrestation provisoire si, dans le délai de 30 jours après l'arrestation, le Gouvernement requis n'a pas été saisi de l'un des documents mentionnés au second alinéa de l'Article 21. La mise en liberté ne s'oppose pas l'arrestation et à l'extradition si la demande d'extration parvient ultérieurement.

Article 24

Lorsque des renseignements complémentaires lui seront indispensables pour s'assurer que toutes les conditions prévues par la présente Convention sont remplies, l'Etat requis, dans le cas où l'omission lui apparaîtra susceptible d'être réparée, avertira l'Etat requérant, par la voie diplomatique, avant de rejeter la demande. Un délai pourra être fixé par l'Etat requis pour l'obtention de ces renseignements.

Article 25

Si l'extradition est demandée concurremment par plusieurs Etats, soit pour les mêmes faits, soit pour des faits différents, l'Etat requis statuera librement, compte tenu de toutes circonstances et notamment de la possibilité d'une extradition ultérieure entre les Etats requérants, des dates respectives des demandes, de la gravité du délit et du leiu des infractions.

Article 26

Quand il est donné suite à l'extradition, tous les objets provenant de l'infraction ou pouvant servir de pièces à conviction qui seront trouvés en la possession de l'individu réclamé au moment de son arrestation ou qui seront découverts ultérieurement seoront, sur la demande de l'Etat requérant, saisis et remis à cet Etat.

Cette remise pourra être effectuée même si l'extradition en peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de l'individu réclamé.

Seront toutefois réservés les droits que les tiers auraient acquis sur lesdits objets qui devront, si de tels droits existent, être rendus à l'Etat requis, le plus tôt possible et aux frais de l'Etat requérant, à la fin des poursuites exercées dans cet Etat.

L'Etat requis pourra retenir temporairement les objets saisis qu'il juge nécessaires pour une procédure pénale. Il pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même motif en s'obligeant à les renvoyer à son tour dès que faire se pourra.

Article 27

L'Etat requis fera connaître à l'Etat requérant par la voie diplomatique, sa décision sur l'extradition.

Tout rejet complet ou partiel sera motivé.

En cas d'acceptation, l'Etat requérant sera informé du lieu et de la date de la remise.

Faute d'accord à cet égard, l'individu extradé sera conduit par les soins de l'Etat requis au lieu que désignera la mission diplomatique de l'Etat requérant.

Sous réserve du cas prévu à l'alinéa précédent, l'Etat requérant devra faire recevoir l'individu à extrader, par ses agents, dans un délai d'un mois à compter de la date déterminée conformément aux dispositions du troisième alinéa du présent Article. Si, au terme de ce délai, l'Etat requérant n'a pas fait recevoir l'individu à extrader, celui–ci sera mis en liberté en ne pourra plus être réclamé pour le même fait.

Dans le ces de circonstances exceptionnelles empêchant la remise ou la réception de l'individu à extrader, l'Etat intéressé en informera l'autre Etat avant l' expiration du délai. Les deux Etats se mettront d'accord sur une autre date de remise et les dispositions de l' alinéa précédent seront applicables.

Article 28

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, ce dernier Etat devra néanmoins statuer sur cette demande et faire connaître à l'Etat requérant sa décision sur l'extradition dans les conditions prévues aux alinéas 1 & 2 de l'Article 27. La remise de l'inculpé sera toutefois, dans le cas d'acceptation, différée jusqu'à ce qu'il soit satisfait à la justice de l'Etat requis. Elle sera effectuée à une date qui sera déterminée conformément aux dispositions du troisième alinéa du de l'Article 27 et les alinéas 4, 5 & 6 dudit Article seront alors applicables.

Article 29

L'individu qui aura été livré ne pourra être ni poursuivi, ni jugé contradictiorement, ni être détenu en vue de l'exécution d'une peine pour une infraction antérieure à la remise, autre que celle ayant motivé l'extradition, sauf dans les suivants :

1) Lorsque, ayant eu la liberté de le faire, l'individu extradé n'a pas quitté, dans les trente jours qui suivent son élargissement définitif, le teritoire de l'Etat auquel il a été livré ou s'il y est retourné après l'avoir quitté.

2) Lorsque l' Etat qui l' a livré y consent, une demande devra être présentée à cet effet, accompagnée des pièces prévues au second alinéa de l' Article 21 et d' un procès - verbal judiciaire consignant les déclarations de l' extradé sur l' extension de l' extradition et mentionnant la possibilité qui lui a été donnée d' adresser un mémoire en défense aux autorités de l' Etat requis.

Lorsque la qualification donnée au fait incriminé sera modifiée au cours de la procédure, l' individu extradé ne sera poursuivi ou jugé que dans la mesure où les éléments constitutifs de l' infraction, nouvellement qualifiée, permettraient l' extradition.

Article 30

Sauf dans le cas où l' intéressé est resté sur le territoire de l' Etat requérant dans les conditions prévues à l' Article précédent ou y serait retourné dans ces conditions, l' assentiment de l' Etat requis sera nécessaire pour permettre à l' Etat requérant de livrer à un Etat tiers l' individu qui a été remis.

Article 31

L' extradition, par voie de transit à travers le territoire de l' une des Parties Contractantes, d' un individu livré à l' autre Partie, sera accordée sur demande adressée par la voie diplomatique. A l' appui de cette demande, seront fournies les pièces nécessaires pour établir qu' il s' agit d' une infraction donnant lieu à extradition. Il ne sera pas tenu compte des conditions prévues à l' Article 16 et relatives à la durée des peines.

Dans le cas où la voie aérienne sera utilisée, il sera fait application des dispositions suivantes :

a) Lorsqu' un atterrissage ne sera pas prévu, l' Etat requérant avertira l' Etat dont le territoire sera survolé, et attestera d' une des pièces prévues au 2 paragraphe de l' Article 21. Dans le cas d'atterrissage fortuit, cette déclaration produira les effets de la demande d' arrestation provisoire visée à l' Article 22 et l' Etat requérant adressera une demande régulière de transit.

b) Lorsqu' un atterrissage sera prévu l' Etat requérant adressera une demande conformément aux dispositions du premier alinéa du présent Article.

Article 32

Les frais occasionnés par la procédure d' extradition seront à la charge de l' Etat requérant, étant entendu que l' Etat requis ne réclamera ni frais de procédure, ni frais d' incarcération.

Les frais decasionnés par le transit sur le territoire de l' une des Hautes Parties Contractentes de l' individu livré à l' autre Partiee, seront à la charge de l' Etat requérant.

CHAPITRE II

DE LA COMPARUTION DES TEMOINS

Article 33

Lorsque la comparution personnelle d' un témoin est absolument nécessaire dans une instance pénale, les Autorités compétentes du pays où réside le témoin, inviteront ce dernier à répondre à la convocation qui lui est adressée. Dans ce cas, les indemnités de déplacement et de séjour calculées, depuis la résidence du témoin, doivent au moins être égales à celles allouées d'après les dispositions en vigueur dans le pays où l' audition doit avoir lieu ; les autorités consulaires de l' Etat requérant doivent avancer au témoin, sur sa demande, tout ou partie des frais de voyage.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l' un des deux pays, se repésentera volontairement devant les tribunaux de l' autre pays, ne pourra y être poursuivi ou arrêté, pour des faits ou en exécu-

tion des jugements antérieurs à son départ du territoire de l' Etat requis. Toutefois cette immunité cessera trente jours après la laquelle l' audition a eu lieu si le témoin n' a pas quitté le territoire de l' Etat requérant alors qu' il en avait la possibilité.

Article 34

Il sera donné suite à la demande de comparution de témoins détenus, à moins que des considérations particulières ne s' y opposent et sous la condition de renvoyer lesdits détenus dans un bref délai.

CHAPITRE III
DE L' ECHANGE D' AVIS DE CONDAMNATION

Article 35

Les Hautes Parties Contractantes se donneront réciproquement avis des condamnations pour crimes et délits prononcés par les autorités judiciaires à l'encontre des nationaux de l' autre partie ainsi que des mesures postérieures aux dites condamnations.

Ces avis seront transmis par la voie diplomatique normale.

TITRE IV
DISPOSITIONS COMMUNES EN MATIERE CIVILE, COMMERCIALE & PENALE

CHAPITRE I
DE LA REMISE DES ACTES ET PIECES JUDICIAIRES ET EXTRA — JUDICIAIRES

Article 36

Sous réserve des dispositions particulières à l'extradition, les actes et pièces judiciaires et extra-judiciaires, destinés à des personnes résidant sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes, seront, en matière civile, commerciale ou pénale, transmis par la voie diplomatique normale.

Les dispositions du présent Article ne sauraient toutefois porter atteinte au droit de chacune des Haute Parties Contractantes de faire parvenir directement par le canal de ses représentants diplomatiques ou consulaires tous actes et pièces judiciaires ou extra-judiciaires destinés à ses nationaux. En cas de conflit de législation, la nationalité du destinataire sera déterminée, aux effets du présent Article, conformément à la loi de l'Etat sur le territoire duquel la remise doit avoir lieu.

Article 37

Les actes et pièces judiciaires ou extra-judiciaires devront être accompagnés d'un bordereau précisant selon le cas :

l'autorité de qui émane l'acte ;
la nature de l'acte à remettre ;
les nom et qualité des parties ;
les nom et adresse du destinataire ;
et, en matière pénale, la qualification de l'infraction commise.

Le bordereau et tous les actes et pièces sus-mentionnés seront accompagnés d'une traduction dans la langue de la présente Convention, certifiée conforme suivant les règles établies par la loi de l'Etat requérant.

Article 38

La remise de l'acte ou signification se fera par les soins de l'autorité compétente de l'Etat et dans les formes prévues dans ses lois. Cette remise sera constatée, soit par un récépissé dûment daté et signé de l'intéressé, soit par un procès-verbal de notification qui devra mentionner le fait, la date et le mode de la remise. Le récépissé ou le procès-verbal sera transmis à l'autorité requérante.

Lorsque la remise n'a pas eu lieu, l'Etat requis retournera sans délai l'acte à l'Etat requérant, en indiquant le motif pour lequel la remise n'a pu avoir lieu.

Article 39

Chacune des Hautes Parties Contractantes prendra à sa charge les frais consécutifs à la remise effectuée sur son propre territoire.

CHAPITRE II
DE LA TRANSMISSION ET EXECUTION DES COMMISSIONS ROGATOIRES

Article 40

En matière civile, commerciale ou pénale, les commissions rogatoires sont exécutées sur le territoire de chacune des Hautes Parties Contractantes, par les autorités judiciaires et transmises par la diplomatique normale.

Article 41

L'autorité requise peut refuser d'exécuter une commission rogatoire lorsque celle-ci est de nature à porter atteinte à la sécurité ou à l'ordre public du pays où l'exécution doit avoir lieu, ou si dans l'Etat requis elle ne rentre pas dans les attributions de l'autorité judiciaire.

Article 42

Les personnes dont le témoignage est demandé sont convoquées dans les formes prévues par la législation de l'Etat requis ; en cas de non-comparution, l'autorité requise est tenue de prendre à l'égard des défaillants toutes mesures de coercition prévues par sa loi en vue de les y contraindre.

Article 43

L'autorité judiciaire qui procède à l'exécution des commissions rogatoires appliquera ses propres lois en ce qui concerne la forme à observer.

Article 44

Sur demande expresse de l'autorité requérante, l'autorité requise devra :

1) assurer l'exécution d'une commission rogatoire selon une forme spéciale si cette procédure n'est pas incompatible avec sa législation ;

2) informer, en temps utile, l'autorité requérante de la date et du lieu où la commission rogatoire sera exécutée, afin que les parties intéressées puissent y assister dans les conditions prévues par la loi en vigueur dans le pays où l'exécution doit avoir lieu.

Article 45

L'exécution des commissions rogatoires ne donnera lieu en ce qui concerne l'Etat requérant au remboursement d'aucun frais excepté les honoraires d'experts.

DISPOSITIONS FINALES

Article 46

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage, à la demande d'une autorité judiciaire de l'autre Partie adressée par la voie diplomatique, à lui communiquer le texte des lois en vigueur sur son territoire et, le

cas échéant, tout renseignement juridique nécessaire à l'application de la présente Convention.

Article 47

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible à ATHENES.

La présente Convention entrera en vigueur deux mois après l'échange des instruments de ratification et pourra être dénoncée à tout moment ; elle prendra fin un an après dénonciation par l'une des Hautes Parties Contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Signé à Beyrouth, le 5 avril 1975

Pour le Président de la République Hellénique	Pour le Président de la République Libanaise
Signé : DIMITRI BITSIOS	Signé : PHILIPPE TAKLA

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ Λιβανικῆς Δημοκρατίας «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ἀστικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ «περὶ ἐκδόσεως».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
καὶ
Ὁ Πρόεδρος τῆς Λιβανικῆς Δημοκρατίας

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διατηρήσωσι καὶ συσφίγξωσι τοὺς δεσμοὺς οἱ ὁποῖοι ἑνοῦν τὰς δύο Χώρας, καὶ ἰδίως νὰ ρυθμίσωσι τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν εἰς τὸν τομέα τῆς δικαστικῆς συνεργασίας, συνεφώνησαν ὅπως συνάψωσι Σύμβασιν καὶ διώρισαν πρὸς τοῦτο ὡς Πληρεξουσίους των:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α.Ε. τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν
Κύριον Δημήτριον Μπίτσιον

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λιβανικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α.Ε. τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν
Κύριον Φίλιππον Τακλᾶ

Οἱ πληρεξούσιοι, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσιά των ἀναγνωρισθέντα ὡς δεόντως συντεταγμένα συνωμολόγησαν τὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἕπονται:

ΤΙΤΛΟΣ Α'

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύουν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους, τῆς αὐτῆς ὡς καὶ οἱ ὑπήκοοι μεταχειρίσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ χαίρωσιν ἐλευθέρας καὶ εὐχεροῦς προσελεύσεως παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις καὶ θὰ δύνανται νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου μέρους.

Ἄρθρον 2.

Δὲν θὰ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν οὔτε ἐγγύησις, οὔτε κατάθεσις, ὑπὸ οἱανδήποτε ὀνομασίαν, οὔτε λόγῳ μόνης τῆς ἰδιότητός των ὡς ἀλλοδαπῶν, οὔτε λόγῳ μόνης τῆς ἐλλείψεως κατοικίας ἐν τῇ χώρᾳ.

Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα τὰ συσταθέντα ἢ εἰς ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ δραστηριότης ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Β'

Περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἀποκλειομένων τῶν ὑποθέσεων πτωχεύσεως καὶ προληπτικοῦ συμβιβασμοῦ (CONCORDAT PREVENTIF), αἱ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Λιβάνῳ ἑδρευόντων δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἔχουσιν ἰσχὺν δεδικασμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἑτέρας χώρας, ἂν πληροῦσι τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

α) Ἡ ἀπόφασις προέρχεται ἐκ δικαστηρίου ἁρμοδίου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐκτὸς ρητῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν ᾧ μέτρῳ τοιαύτη παραίτησις εἶναι δεκτή.

β) Ὁ ἡττηθεὶς διάδικος ἐνεφανίσθη ἢ κανονικῶς ἐκλητεύθη. Ἐν τούτοις, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἡττηθεὶς διάδικος δὲν εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἡ προθεσμία ἐμφανίσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν 90 ἡμερῶν.

γ) Ἡ ἀπόφασις ἀπέκτησεν ἰσχὺν δεδικασμένου συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς χώρας ἐν ᾗ ἐξεδόθη.

δ) Ἡ ἀπόφασις οὐδὲν περιλαμβάνει τὸ ἀντίθετον πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν τῆς Χώρας ἐν ᾗ ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς· δέον ἐπίσης νὰ μὴν εἶναι ἀντίθετος πρὸς δικαστικὴν ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν ἐν τῇ Χώρᾳ καὶ ἔχουσαν ἔναντι ταύτης τὴν ἰσχὺν δεδικασμένου.

ε) Πρὸ οὐδενὸς δικαστηρίου τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους ἔχει εἰσαχθῆ δίκη μεταξὺ τῶν αὐτῶν μερῶν καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἐξέδωσε τὴν ἀπόφασιν ἧς ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἁρμοδιότης τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις στηρίζεται, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

1. Ὅταν, προκειμένου περὶ προσωπικῆς ἢ περὶ κινητῶν ἀγωγῆς, ὁ ἐναγόμενος ἢ εἷς τῶν ἐναγομένων, ἐν περιπτώσει πλειόνων, εἶχε τὴν κατοικίαν του ἢ διέμενε ἐν τῷ Κράτει τούτῳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐγγράφου τῆς δίκης.

2. Ὅταν ὁ ἐναγόμενος, ἔχων ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν ἢ ὑποκατάστημα ἐν τῷ Κράτει ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἐκλητεύθη ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τούτου προκειμένου περὶ δίκης ἀφορώσης τὴν δραστηριότητα τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ὑποκαταστήματος.

3. Ὅταν πρόκειται περὶ ἀνταγωγῆς συναφοῦς πρὸς τὴν κυρίαν ἀγωγὴν ἢ τὰς ἀντιτασσομένας εἰς ταύτην ἐνστάσεις.

4. Ὅταν πρόκειται περὶ δίκης ἀφορώσης τὴν κατάστασιν, τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις μεταξὺ ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

5. Ὅταν πρόκειται περὶ διαφορᾶς ἀφορώσης, εἴτε τὴν κληρονομίαν ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, εἴτε κληρονομίαν ἐπαχθεῖσαν (OUVERTE) ἐν τῷ ἐν λόγῳ Κράτει.

6. Ὅταν πρόκειται περὶ διαφορᾶς ἀφορώσης κινητὰ ἢ

ἀκίνητα πράγματα εὑρισκόμενα ἐν τῷ Κράτει ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

7. Ὅταν πρόκειται περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης ἐνοχὰς γεννηθείσας ἢ ἐκπληρωτέας ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

8. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἁρμοδιότης προβλέπεται παρ' ἑτέρας ἐν ἰσχύι συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ στηρίζεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς διεθνοῦς δικαστικῆς ἁρμοδιότητος τῆς παραδεδεγμένης ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους ἔνθα γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἀφοροῦν τὰς διαφορὰς διὰ τὰς ὁποίας τὸ δίκαιον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους ἀναγνωρίζει ὡς ἀποκλειστικῶς ἁρμόδια τὰ ἴδια τούτου δικαστήρια ἢ ἐκεῖνα τρίτου τινὸς Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 5.

Αἱ περὶ ὧν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῆς ἑτέρας χώρας, οὐδὲ ν' ἀποτελέσουν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τούτων τὸ ἀντικείμενον οἱασδήποτε δημοσίας διατυπώσεως, οἵα ἡ ἐγγραφή, ἡ μεταγραφὴ ἢ ἡ διόρθωσις ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις, εἰμὴ μετὰ τὴν κήρυξίν των ὡς ἐκτελεστῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ ἑνὸς τῶν δύο Κρατῶν αἱ κηρυχθεῖσαι ἐκτελεσταὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Κράτους θὰ συνεπάγωνται ἢ δικαστικὴν ὑποθήκην ἢ εἰδικὸν προνόμιον συμφώνως πρὸς τὸν ἐθνικὸν νόμον τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ περιαφὴ τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου παρέχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ ζητεῖται, κατ' αἴτησιν παντὸς ἐνδιαφερομένου μέρους. Ἡ διαδικασία τῆς αἰτήσεως περὶ περιαφῆς τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου διέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐλέγξῃ ἂν ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται ἡ περιαφὴ τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου πληροῖ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὅρους διὰ νὰ ἀπολαύῃ αὕτη τῆς ἰσχύος τοῦ δεδικασμένου.

Προβαίνει ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην καὶ ὀφείλει νὰ καταχωρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἅμα τῇ ὑπ' αὐτοῦ περιαφῇ τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον διατάσσει, ἂν συντρέχῃ λόγος, τὰ ἀναγκαιοῦντα μέτρα ἵνα ἡ ἀλλοδαπὴ ἀπόφασις περιβληθῇ διὰ τῆς αὐτῆς δημοσιότητος ὡς ἐὰν εἶχεν ἐκδοθῇ ἐν τῇ χώρᾳ ἔνθα ἐκηρύχθη ἐκτελεστή. Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος δύναται νὰ παρασχεθῇ μερικῶς διὰ τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο, μόνον, τῶν κεφαλαίων τῆς ἀλλοδαπῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐπὶ τῆς περιαφῆς τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου ἀπόφασις ἰσχύει μεταξὺ ἁπάντων τῶν ἐν τῇ δίκῃ περὶ περιαφῆς τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου μερῶν καὶ ἐφ' ὅλης τῆς ἐδαφικῆς ἐκτάσεως τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους.

Ἐπιτρέπει εἰς τὴν ἀπόφασιν ἥτις κατέστη ἐκτελεστὴ νὰ παράγῃ, ἀφ' ἧς ἡμερομηνίας ἔλαβε τὸν ἐκτελεστήριον τύπον ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα ἐκτελέσεως, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡσεὶ εἶχεν αὕτη ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἐχορήγησε τὸν ἐκτελεστήριον τύπον.

Ἄρθρον 9.

Ὁ διάδικος ὅστις ἐπικαλεῖται τὴν ἰσχὺν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ὁ ὁποῖος αἰτεῖται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ:

α) ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου (EXPEDITION) τῆς ἀποφάσεως πληροῦν τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν γνησιότητά του ὅρους καὶ ἀποδεικνῦον τὸν ἐκτελεστὸν χαρακτῆρα της,

β) τὸ πρωτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς κοινοποιήσεως,

γ) ἔγγραφον πιστοποιοῦν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἀπέκτησεν ἰσχὺν δεδικασμένου,

δ) κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς κλήσεως, κανονικῶς ἐπιδοθείσης εἰς τὸν ἐρημοδικήσαντα διάδικον,

ε) μετάφρασιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἁπάντων τῶν προαναφερομένων ἐγγράφων, βεβαιωμένην ὡς ἀκριβῆ συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ὁριζομένους κανόνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν δικαστικῶν συμβιβασμῶν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐγκύρως ἐκδιδόμεναι ἐν τῇ μιᾷ τῶν δύο χωρῶν διαιτητικαὶ ἀποφάσεις ἀναγνωρίζονται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει καὶ δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἐκτελεσταὶ ἂν πληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3, ἐν ᾧ ἐφαρμόζονται αὗται μέτρῳ. Ἡ ἐκτέλεσις παρέχεται καθ' οὓς προβλέπονται ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις τύπους.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἐνώπιον τῶν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἁρμοδίων δικαστικῶν ἀρχῶν συμβιβασμοί, οἱ προερχόμενοι ἐξ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν κηρύσσονται ἐκτελεστοὶ ἐν τῷ ἑτέρῳ, ἀφοῦ ἐλεγχθῇ ὅτι ὁ συμβιβασμὸς κέκτηται ἐκτελεστήριον ἰσχὺν ἐν τῷ Κράτει ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται καὶ ὅτι δὲν περιλαμβάνει διατάξεις ἀντιθέτους πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τοῦ εὐεργετήματος πενίας.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θ' ἀπολαύουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου τοῦ εὐεργετήματος πενίας (ASSISTANCE JUDICIAIRE, ἐπὶ λέξει: δικαστικῆς ἀρωγῆς) ὡς αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὑπήκοοι, ὑπὸ τὸν ὅρον συμμορφώσεώς των πρὸς τὸν νόμον τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ ζητεῖται τὸ εὐεργέτημα.

Ἄρθρον 13.

Τὸ βεβαιοῦν τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πόρων πιστοποιητικὸν παραδίδεται εἰς τὸν αἰτοῦντα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς συνήθους αὐτοῦ διαμονῆς, ἂν διαμένει εἰς τὸ ἔδαφος τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο χωρῶν. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο θὰ ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς ἐδαφικῶς ἁρμοδίας διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, ἂν ὁ ἐνδιαφερόμενος διαμένῃ εἰς τρίτην χώραν.

Ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος διαμένῃ ἐν τῇ χώρᾳ ἔνθα ἡ ἀγωγὴ θὰ ἐγερθῇ, πληροφορίαι θὰ δύνανται νὰ ληφθοῦν, συμπληρωματικῶς, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας τῆς ὁποίας εἶναι ὑπήκοος.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'

ΠΕΡΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΠΙ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 14.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως παραδίδουν ἀμοιβαίως τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο κατὰ τοὺς κανόνας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους ὑπὸ τῶν ἑπομένων ἄρθρων καὶ ὑπὸ τῶν κανόνων διαδικασίας τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν δικαίου, τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα, εὑρισκόμενα

ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς ἐκ τῶν δύο Κρατῶν, διώκονται ἢ καταδικάζονται ὑπὸ τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν τοῦ ἑτέρου Κράτους.

Ἄρθρον 15.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν θὰ ἐκδίδωσιν ἀμοιβαίως τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν. Ἡ ἰδιότης τοῦ ὑπηκόου θὰ ἐκτιμᾶται κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ζητεῖται ἡ ἔκδοσις.

Ἐν τούτοις, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις μέρος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ἐν ᾧ μέτρῳ ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ δικάζῃ αὐτούς, ὅπως προκαλῇ τὴν δίωξιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαπράξει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Κράτους, παραβάσεις τιμωρουμένας ὡς κακούργημα ἢ πλημμέλημα καὶ εἰς τὰ δύο Κράτη, ὅταν τὸ ἕτερον μέρος τοῦ ἀπευθύνῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ αἴτησιν διώξεως συνοδευομένην ὑπὸ τῶν φακέλων, ἐγγράφων, ἀντικειμένων καὶ πληροφοριῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ. Τὸ αἰτοῦν μέρος θὰ τηρῆται ἐνήμερον τῆς συνεχείας ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ δοθῇ εἰς τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 16.

Θὰ ὑπόκεινται εἰς ἔκδοσιν:

1) τὰ ἄτομα τὰ διωκόμενα διὰ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν νόμων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διὰ στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

2) Τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα, διὰ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, καταδικάζονται κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ αἰτοῦντος Κράτους εἰς στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ παρέχεται ἂν ἡ παράβασις διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται θεωρῆται ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους ὡς πολιτικὸν ἔγκλημα ἢ ὡς παράβασις συναφὴς εἰς τοιοῦτον ἔγκλημα.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους τῆς μιᾶς τῶν δύο Χωρῶν ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του δὲν θὰ θεωρῆται πολιτικὸν ἔγκλημα.

Ἂν ἡ πρᾶξις διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται ἡ ἔκδοσις τιμωρῆται διὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Μέρους καί, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ ποινὴ αὕτη δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἡ ἔκδοσις δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ αἰτοῦν Μέρος θέλει παράσχει βεβαιώσεις, κρινομένας ἐπαρκεῖς ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ δὲν θέλει ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἂν ἡ παράβασις διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται συνίσταται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν παραβίασιν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 19.

Ἐπὶ ὑποθέσεων τελῶν καὶ φόρων, δασμῶν, συναλλάγματος, ἡ ἔκδοσις θὰ παραχωρῆται μόνον ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ θὰ ἔχῃ περὶ τούτου ἀποφασισθῆ δι' ἁπλῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν δι' ἑκάστην παράβασιν ἢ κατηγορίαν παραβάσεων εἰδικῶς καθοριζομένων.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἔκδοσις δὲν παραχωρεῖται:

α) ἂν αἱ παραβάσεις ἕνεκα τῶν ὁποίων ζητεῖται αὕτη διεπράχθησαν ἐν τῷ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτει,

β) ἂν αἱ παραβάσεις ἐδικάσθησαν τελεσιδίκως ἐν τῷ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτει,

γ) ἂν ἡ παραγραφὴ τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ποινῆς εἶναι πληρουμένη κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἢ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους κατὰ τὴν λῆψιν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους,

δ) ἄν, τῶν παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ὑπὸ ξένου πρὸς τὸ Κράτος τοῦτο, ἡ νομοθεσία τῆς πρὸς ἣν ἡ αἴτησις χώρας δὲν ἐπιτρέπει τὴν δίωξιν τῶν αὐτῶν παραβάσεων διαπραττομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της παρ' ἀλλοδαποῦ.

Ἡ ἔκδοσις δύναται νὰ μὴ παραχωρηθῇ ἂν αἱ παραβάσεις ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον διώξεως ἐν τῷ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτει ἢ ἐδικάσθησαν παρὰ τρίτου Κράτους.

Ἄρθρον 21.

Ἡ αἴτησις τῆς ἐκδόσεως θὰ ἀπευθύνεται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Θὰ συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ ὑπὸ τοῦ κεκυρωμένου ἀντιγράφου, εἴτε ἐκτελεστῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε ὑπὸ ἐντάλματος συλλήψεως καὶ προφυλακίσεως (MANDAT D' ARRET) ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ἐγγράφου ἔχοντος τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ ἐκδοθέντος κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους προβλεπομένους τύπους. Αἱ περιστάσεις τῶν πράξεων διὰ τὰς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς τελέσεως αὐτῶν, ὁ νομικὸς χαρακτηρισμὸς καὶ αἱ παραπομπαὶ εἰς τὰς εἰς αὐτὰς ἐφαρμοστέας διατάξεις τοῦ νόμου θὰ δεικνύωνται ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερον. Θὰ προσαρτᾶται ἐπίσης ἀντίγραφον τῶν ἐφαρμοστέων διατάξεων τοῦ νόμου ὡς καί, ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἡ περιγραφὴ τοῦ ζητουμένου ἀτόμου ὡς καὶ οἱαδήποτε μνεία δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ταυτότητός του.

Ὅταν πρόκειται περὶ κατηγορουμένου, θὰ προσαρτᾶται ἐπίσης τὸ πρωτότυπον ἢ τὸ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων καὶ τῶν δηλώσεων τῶν πραγματογνωμόνων, ληφθεισῶν ἐπὶ ὅρκῳ ἢ ὄχι, παρὰ δικαστοῦ ἢ πράκτορος τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ ἔκδοσις θὰ λαμβάνῃ χώραν μόνον ἐάν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ὑπάρχωσιν ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδικαιολόγουν τὴν παραπομπὴν τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν δικαιοσύνην ἂν τὸ ἀδίκημα εἶχε τελεσθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους.

Ἡ αἴτησις τῆς ἐκδόσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικά, θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, θὰ διενεργῆται ἡ προσωρινὴ σύλληψις, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως καὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 ἐγγράφων.

Ἡ αἴτησις προσωρινῆς συλλήψεως θὰ διαβιβάζεται εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ἢ τηλεγραφικῆς ὁδοῦ, εἴτε διὰ μέσου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας (ΙΝΤΕΡΠΟΛ), εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου μέσου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἀπομένῃ ἔγγραφον ἴχνος. Ταυτοχρόνως θὰ βεβαιοῦται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 ἐγγράφων καὶ θὰ ἀνακοινοῖ τὴν πρόθεσιν ἀποστολῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως. Θὰ ἀναφέρῃ τὴν παράβασιν διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς τελέσεως αὐτῆς, ὡς ἐπίσης τὴν ὅσον ἔνεστι ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ζητουμένου ἀτόμου.

Ἡ αἰτοῦσα ἀρχὴ θὰ καθίσταται ἄνευ ἀναβολῆς ἐνήμερος τῆς δοθείσης εἰς τὴν αἴτησιν συνεχείας.

Ἄρθρον 23.

Θὰ δύναται νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν προσωρινὴν σύλληψιν ἄν, ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν πρὸς ἣν ἡ αἴτησις Κυβέρνησιν ἓν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 ἐγγράφων. Ἡ ἀπόλυσις δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἔκδοσιν ἂν ἡ αἴτησις τῆς ἐκδόσεως φθάσῃ ἀκολούθως.

Ἄρθρον 24.

Ὅταν συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι θὰ εἶναι εἰς αὐτὸ ἀπαραίτητοι ἵνα, βεβαιωθῇ ὅτι πληροῦνται ἅπαντες οἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὅροι, τὸ πρὸς ὃ ἡ

αἴτησις Κράτος, εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ παράλειψις φαίνεται εἰς αὐτὸ ὅτι ἐπιδέχεται ἐπανόρθωσιν, θὰ εἰδοποιῇ τὸ αἰτοῦν Κράτος, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, πρὶν ἢ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος θὰ δύναται νὰ τάξῃ προθεσμίαν διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἐν λόγῳ πληροφοριῶν.

Ἄρθρον 25.

Ἂν ἡ ἔκδοσις ζητῆται ταυτοχρόνως ὑπὸ πλειόνων Κρατῶν, εἴτε διὰ τὰς αὐτὰς πράξεις, εἴτε διὰ πράξεις διαφόρους, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος θὰ ἀποφασίζῃ ἐλευθέρως, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ ἰδίως τὴν δυνατότητα μεταγενεστέρας ἐκδόσεως μεταξὺ τῶν αἰτούντων Κρατῶν, τὰς ἀμοιβαίας ἡμερομηνίας τῶν αἰτήσεων, τὴν βαρύτητα τοῦ ἀδικήματος καὶ τὸν τόπον τῶν παραβάσεων.

Ἄρθρον 26.

Ὅταν δίδεται συνέχεια εἰς τὴν ἔκδοσιν, ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς παραβάσεως ἢ τὰ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσουν ὡς πειστήρια καὶ τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ζητουμένου ἀτόμου κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεώς του ἢ ἀνεκαλύφθησαν μεταγενεστέρως, θὰ κατάσχωνται, τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, καὶ θὰ παραδίδωνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἡ παράδοσις αὕτη θὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἔστω καὶ ἂν ἡ ἔκδοσις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ λόγῳ τῆς ἀποδράσεως ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ζητουμένου ἀτόμου.

Θὰ ἐπιφυλάσσωνται, ἐν τούτοις, τὰ ὑπὸ τρίτων κεκτημένα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν, ἐὰν τοιαῦτα δικαιώματα ὑφίστανται, νὰ ἐπιστρέφωνται τὸ ταχύτερον καὶ ἐξόδοις τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, κατὰ τὸ τέλος τῶν ἀσκηθεισῶν ἐν τῷ Κράτει τούτῳ διώξεων.

Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος θὰ δύναται νὰ παρακρατήσῃ προσωρινῶς τὰ κατασχεθέντα ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα κρίνει ἀναγκαῖα διὰ ποινικὴν διαδικασίαν. Θὰ δύναται ἐπίσης, διαβιβάζον αὐτά, νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ τὴν ἐπιστροφήν των διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀναλαμβάνον τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, μὲ τὴν σειράν του, τὰ ἀποστείλῃ ἐκ νέου, εὐθὺς ὡς τοῦτο θὰ εἶναι δυνατόν.

Ἄρθρον 27.

Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος θὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως.

Πᾶσα πλήρης ἢ μερικὴ ἀπόρριψις δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημένη.

Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς, θὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς παραδόσεως.

Ἐλλείψει συμφωνίας περὶ τούτου, τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον θὰ ὁδηγῆται τῇ φροντίδι τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον θὰ ὑποδείξῃ ἡ διπλωματικὴ ἀποστολὴ τοῦ αἰτοῦντος Κράτους.

Ἐπιφυλασσομένης τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιπτώσεως, τὸ αἰτοῦν Κράτος ὀφείλει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκδοτέου ἀτόμου, ὑπὸ τῶν πρακτόρων του, ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καθορισθείσης συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἄν, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ αἰτοῦν Κράτος δὲν ἔχῃ φροντίσει νὰ παραλάβῃ τὸ ἐκδοτέον ἄτομον, τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ ἀπολύεται καὶ δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ ζητηθῇ διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν.

Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτων περιστάσεων κωλυουσῶν τὴν παράδοσιν ἢ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκδοτέου ἀτόμου, τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου τὸ ἕτερον Κράτος πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας. Τὰ δύο Κράτη θὰ συμφωνοῦν περὶ ἑτέρας ἡμερομηνίας παραδόσεως καὶ αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου θὰ ἔχουν ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 28.

Ἂν τὸ ζητούμενον ἄτομον διώκεται ἢ ἔχει καταδικασθῇ ἐν τῷ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτει διὰ παράβασιν ἄλλην ἢ ἡ ἀποτελοῦσα τὴν αἰτίαν τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, τὸ τελευταῖον τοῦτο Κράτος ὀφείλει παρὰ ταῦτα νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως ἀπόφασίν του εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος καθ' ὃν τρόπον προβλέπεται εἰς τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 27. Ἐν τούτοις, ἡ παράδοσις τοῦ κατηγορουμένου, θὰ ἀναβάλλεται, ἐν τῇ περιπτώσει ἀποδοχῆς, μέχρι τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς δικαιοσύνης τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους. Θὰ πραγματοποιῆται δὲ εἰς ἡμερομηνίαν καθοριζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 27 καὶ τὰ ἐδάφια 4, 5 καὶ 6 τοῦ ὡς εἴρηται ἄρθρου θὰ εἶναι τότε ἐφαρμοστέα.

Ἄρθρον 29.

Τὸ παραδοθὲν ἄτομον δὲν δύναται οὔτε νὰ διωχθῇ, οὔτε νὰ δικασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν, οὔτε νὰ ὑποβληθῇ εἰς κράτησιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως ποινῆς διὰ παράβασιν προγενεστέραν τῆς παραδόσεως, ἄλλην ἢ ἐκείνη ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν αἰτίαν τῆς ἐκδόσεως, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

1) Ὅταν, ἐνῷ ἔσχε τὴν ἐλευθερίαν νὰ τὸ πράξῃ, τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον δὲν ἐγκατέλειψεν, ἐντὸς τριάκοντα ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφυλακίσεώς του ἡμερῶν, τὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἢ ἂν ἐπέστρεψεν εἰς αὐτὸ ἀφοῦ ἐγκατέλειψεν αὐτό.

2) Ὅταν τὸ παραδῶσαν αὐτὸ Κράτος συγκατατίθεται εἰς τοῦτο, δέον νὰ ὑποβληθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν αἴτησις συνοδευομένη ὑπὸ τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 ἐγγράφων καὶ ὑπὸ δικαστικοῦ πρακτικοῦ περιλαμβάνοντος τὰς δηλώσεις τοῦ ἐκδοθέντος ἐπὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκδόσεως καὶ ἀναφέροντος τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῷ δυνατότητα ὅπως ἀπευθύνῃ ὑπόμνημα ἀμύνης πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους.

Ὅταν ὁ δοθεὶς εἰς τὴν καταλογιζομένην πρᾶξιν χαρακτηρισμὸς τροποποιηθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον δὲν θὰ διώκεται ἢ δικάζεται εἰμὴ ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῆς παραβάσεως, ὡς αὕτη νεωστὶ ἐχαρακτηρίσθη, θὰ ἐσυγχώρουν τὴν ἔκδοσιν.

Ἄρθρον 30.

Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ ἐνδιαφερόμενος παρέμεινεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ὑπὸ τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περιστάσεις ἢ ἐπέστρεψεν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ἡ συναίνεσις τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους θὰ εἶναι ἀναγκαία ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος ἡ παράδοσις εἰς τρίτον Κράτος τοῦ ἀποδοθέντος εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος ἀτόμου.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἔκδοσις, διὰ διαμετακομίσεως διὰ μέσου τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀτόμου παραδοθέντος πρὸς τὸ ἕτερον Μέρος, παρέχεται ἐπὶ αἰτήσει ἀπευθυνομένῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Εἰς στήριξιν τῆς αἰτήσεως ταύτης θὰ προμηθεύωνται τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔγγραφα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι πρόκειται περὶ παραβάσεως ἐπιτρεπούσης τὴν ἔκδοσιν. Δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 16 προβλεπόμενοι καὶ ἀφορῶντες τὴν διάρκειαν τῶν ποινῶν ὅροι.

Ἐν περιπτώσει χρησιμοποιήσεως τῆς ἐναερίου ὁδοῦ, θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις:

α) ὅταν δὲν προβλέπεται προσγείωσις, τὸ αἰτοῦν Κράτος θὰ εἰδοποιῇ τὸ Κράτος ὕπερθεν τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου θὰ διέλθῃ ἡ πτῆσις, καὶ θὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς ἀπόδειξιν ἓν τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 21 ἐγγράφων. Ἐν περιπτώσει τυχαίας προσγειώσεως, ἡ δήλωσις αὕτη θὰ παράγῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰτήσεως προσωρινῆς συλλήψεως ἡ ὁποία προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 καὶ τὸ αἰτοῦν Κράτος θὰ ἀπευθύνῃ κανονικὴν αἴτησιν διαμετακομίσεως,

β) ὅταν προβλέπεται προσγείωσις, τὸ αἰτοῦν Κράτος θὰ ἀπευθύνῃ αἴτησιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 32.

Τὰ προκαλούμενα ὑπὸ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως ἔξοδα θὰ βαρύνουν τὸ αἰτοῦν Κράτος, ἐξυπακουομένου ὅτι τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ οὔτε ἔξοδα διαδικασίας οὔτε ἔξοδα φυλακίσεως.

Τὰ ἔξοδα τὰ προκαλούμενα ὑπὸ τῆς διαμετακομίσεως, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τοῦ παραδοθέντος πρὸς τὸ ἕτερον Μέρος ἀτόμου, θὰ βαρύνουν τὸ αἰτοῦν Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ ἐμφανίσεως τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρον 33.

Ὅταν ἡ αὐτοπρόσωπος ἐμφάνισις μάρτυρός τινος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία εἰς ποινικὴν δίκην, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει ὁ μάρτυς, θὰ καλοῦν τὸν τελευταῖον τοῦτον ὅπως ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὸν πρόσκλησιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἱ ἀποζημιώσεις μετακινήσεως καὶ διαμονῆς, ὑπολογιζόμεναι ἀπὸ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ μάρτυρος, δέον τοὐλάχιστον νὰ εἶναι ἴσαι πρὸς τὰς χορηγουμένας κατὰ τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐν ἰσχύι εἰς τὴν χώραν ἔνθα ἡ ἀκρόασις ὀφείλει νὰ λάβῃ χώραν· αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ὀφείλουν νὰ προκαταβάλλουν εἰς τὸν μάρτυρα, τῇ αἰτήσει του, τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἐξόδων ταξειδίου.

Οὐδεὶς μάρτυς, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἰθαγένειά του, ὅστις, κλητευθεὶς ἐν μιᾷ τῶν δύο χωρῶν, παρουσιάζεται οἰκειοθελῶς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς ἄλλης χώρας, δύναται νὰ διωχθῇ ἢ συλληφθῇ ἐν αὐτῇ, διὰ πράξεις ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι εἶναι προγενέστεραι τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους. Ἐν τούτοις, ἡ ἀσυλία αὕτη θὰ καταπαύῃ τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ ἀκρόασις ἔλαβε χώραν, ἂν ὁ μάρτυς δὲν ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἐνῷ εἶχε τὴν πρὸς τοῦτο δυνατότητα.

Ἄρθρον 34.

Θέλει δίδεται συνέχεια εἰς τὴν αἴτησιν ἐμφανίσεως μαρτύρων ὑπὸ κράτησιν εὑρισκομένων, ἐκτὸς ἂν εἰδικοὶ λόγοι ἀντιτίθενται καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐπιστραφοῦν ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ ἀνταλλαγῆς ἀναγγελιῶν καταδίκης.

Ἄρθρον 35.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀναγγέλλωσιν ἀλλήλοις τὰς διὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα καταδίκας αἱ ὁποῖαι ἀπαγγέλλονται ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν κατὰ ὑπηκόων τοῦ ἑτέρου μέρους, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ μεταγενέστερα τῶν ἐν λόγῳ καταδικῶν μέτρα.

Αἱ ἀναγγελίαι αὗται θὰ διαβιβάζωνται διὰ τῆς κανονικῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'

ΚΟΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΑΣΤΙΚΩΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΟΝ Α'

Περὶ ἐγχειρίσεως τῶν Δικαστικῶν καὶ ἐξωδίκων ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν.

Ἄρθρον 36.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν εἰδικῶν διατάξεων, τὰ δικαστικὰ καὶ ἐξώδικα ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ τὰ προοριζόμενα διὰ πρόσωπα διαμένοντα εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ διαβιβάζωνται διὰ τῆς κανονικῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν δύνανται ἐν τούτοις νὰ παραβλάψουν τὸ δικαίωμα ἑκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὅπως ἀποστέλλῃ ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν αὐτοῦ ἀντιπροσώπων οἱαδήποτε δικαστικὰ ἢ ἐξώδικα ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ προοριζόμενα διὰ τοὺς ὑπηκόους του. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως νομοθεσιῶν, ἡ ἰθαγένεια τοῦ παραλήπτου θὰ καθορίζεται, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἡ ἐγχείρισις δέον νὰ λάβῃ χώραν.

Ἄρθρον 37.

Τὰ δικαστικὰ ἢ ἐξώδικα ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ πίνακος καθορίζοντος, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως:

τὴν Ἀρχὴν ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται τὸ ἔγγραφον,

τὴν φύσιν τοῦ ἐγχειριστέου ἐγγράφου,

τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν μερῶν,

τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παραλήπτου,

καί, ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς διαπραχθείσης παραβάσεως.

Ὁ πίναξ καὶ ἅπαντα τὰ προαναφερόμενα ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς παρούσης Συμβάσεως, κεκυρωμένης συμφώνως πρὸς τοὺς ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους κανόνας.

Ἄρθρον 38.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου ἢ κοινοποιήσεως θὰ γίνεται φροντίδαις τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Κράτους καὶ κατὰ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν νόμων αὐτοῦ τύπους. Ἡ ἐγχείρισις αὕτη θὰ διαπιστοῦται εἴτε δι' ἀποδείξεως δεόντως χρονολογημένης καὶ ὑπογραφείσης ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἴτε διὰ πρακτικοῦ ἐπιδόσεως τὸ ὁποῖον δέον ν' ἀναφέρῃ τὸ γεγονός, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐγχειρίσεως. Ἡ ἀπόδειξις ἢ τὸ πρακτικὸν θὰ διαβιβάζεται εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἀρχήν.

Ὅταν ἡ ἐγχείρισις δὲν ἔλαβε χώραν, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος θὰ ἐπιστρέφῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος, ἀναφέρον τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐγχείρισις δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν.

Ἄρθρον 39.

Ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀναλαμβάνῃ τὸ βάρος τῶν ἐξόδων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του ἐγχειρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῆς Διαβιβάσεως καὶ Ἐκτελέσεως τῶν Δικαστικῶν Παραγγελιῶν.

Ἄρθρον 40.

Ἐπὶ ἀστικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, αἱ δικαστικαὶ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν καὶ διαβιβάζονται διὰ τῆς κανονικῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 41.

Ἡ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ἀρχὴ δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅπως ἐκτελέσῃ δικαστικήν τινα παραγγελίαν ὅταν αὕτη εἶναι φύσεως δυναμένης νὰ βλάψῃ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ λάβῃ χώραν, ἢ ἐὰν ἐν τῷ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτει δὲν ἀποτελοῦν μέρος τῆς δικαιοδοσίας τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 42.

Τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ μαρτυρία καλοῦνται κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους προβλεπομένους τύπους· ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως, ἡ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ἀρχὴ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ κατὰ

τῶν μὴ ἐμφανισθέντων οἷα μέτρα καταναγκασμοῦ προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου του πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τοὺς ἐξαναγκάσῃ εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 43.

Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἡ ὁποία προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν θὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς ἰδίους αὐτῆς νόμους ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀκολουθητέον τύπον.

Ἄρθρον 44.

Ἡ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ἀρχὴ ὀφείλει, μετὰ ρητὴν ἀπαίτησιν τῆς αἰτούσης ἀρχῆς, ὅπως:

1) ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς παραγγελίας κατὰ εἰδικὸν τύπον, ἂν ἡ διαδικασία αὕτη δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν νομοθεσίαν της,

2) πληροφορήσῃ, ἐν ὠφελίμῳ χρόνῳ τὴν αἰτοῦσαν ἀρχὴν περὶ τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς δικαστικῆς παραγγελίας, ἵνα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη δυνηθοῦν νὰ παραστοῦν καθ' ὃν τρόπον προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου ὁ ὁποῖος εἶναι ἐν ἰσχύι εἰς τὴν χώραν ἔνθα ἡ ἐκτέλεσις ὀφείλει νὰ λάβῃ χώραν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν δὲν θὰ συνεπάγεται, ὅσον ἀφορᾷ τὸ αἰτοῦν Κράτος, τὴν ἐπιστροφὴν οὐδενὸς ἐξόδου, πλὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἀκροτελεύτιοι Διατάξεις.

Ἄρθρον 46.

Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, κατόπιν αἰτήσεως δικαστικῆς τινος ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου Μέρους ἀπευθυνομένης διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, μεταδίδῃ εἰς αὐτὸ τὸ κείμενον τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του ἐν ἰσχύι νόμων καί, παρουσιαζομένης τῆς περιπτώσεως, πᾶσαν νομικὴν πληροφορίαν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 47.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς κυρώσεως θὰ ἀπαλλαγοῦν εὐθὺς ὡς δυνατὸν ἐν Ἀθήναις.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι δύο μῆνας μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐγγράφων τῆς κυρώσεως καὶ θὰ δύναται νὰ καταγγελθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν· θὰ λήξῃ ἓν ἔτος μετὰ τὴν καταγγελίαν αὐτῆς ὑπὸ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεντο αὐτῇ τὴν σφραγῖδα των.

Ὑπεγράφη ἐν Βηρυτῷ, τὴν 5ην Ἀπριλίου 1975.

Διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς
Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
(ὑπ.) Δημήτριος Σ. Μπίτσιος

Διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς
Λιβανικῆς Δημοκρατίας
(ὑπ.) Φίλιππος Τάκλας

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ